

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.669 van 10 april 2001
in de zaak A. 96.584/X-9795.**

In zake : Antoine VANHOLM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. THOMAS en D. VANDERMARLIERE,
kantoor houdende te 8670 KOKSIJDE,
Zeelaan 172

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Antoine VANHOLM op 18 oktober 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van 14 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor "het regulariseren van een verbouwing aan een ééngezinswoning" gelegen aan de Astridlaan 370 te Brugge, kadastraal bekend Sectie C, nr. 256;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. JONCKHEERE die, loco Advocaten T. THOMAS en D. VANDERMARLIERE verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 23 februari 2000, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een

uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"Overwegende dat verzoeker ernstig nadeel zou ondervinden indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd.

Dat deze tenuitvoerlegging immers zou inhouden dat de ganse binnenindeling van de betrokken constructie uitgebroken zou moeten worden. Dat dit enorme kosten met zich zou brengen.

Dat bovendien de appartementen in het kwestieuze gebouw inmiddels verhuurd en bewoond zijn en deze mensen aldus op straat zouden moeten worden gezet.

Dat dit tevens met zich zou brengen dat verzoeker hoge schadevergoedingen zou moeten uitbetalen aan deze huurders.

Dat deze nadelen moeilijk te herstellen zijn aangezien ze duidelijk onomkeerbaar zijn.";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit de vergunning weigert voor bouwwerken die werden verricht zonder daartoe over de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 -thans artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening- vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning te beschikken; dat het aangevoerde nadeel

derhalve zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in het bestreden weigeringsbesluit, maar in het eigengereid handelen van verzoeker zelf; dat het aangevoerde nadeel bovendien in hoofde van verzoeker een louter financieel nadeel is, en aldus in beginsel niet moeilijk te herstellen; dat verzoeker geen gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit terzake wel het geval zou kunnen zijn; dat nadelen eventueel ondergaan door derden niet dienstig kunnen worden ingeroepen; dat het nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tien april tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.